୨୧-୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଅଦ୍ୱୈତ ମତ ମିଳୁଛି, ସେହି ମତରେ ଚାଲି କଳିଯୁଗୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତା କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କ□ବ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଦୁଃଖୀ କାହିଁକି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ଏହାର ମୂଳ କାରଣ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ରାବଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଦେଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ସମ୍ପ□ ଦେଉଛନ୍ତି, ରାବଣ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି— ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆରେ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପ□ ଦେଇଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ତ ଭାରତବାସୀ ଏତେ ସୁଖୀ, ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ, ପୂଜ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ପରେ ରାବଣର ଅଭିଶାପ ମିଳିବା ଦ୍ୱାରା ପୂଜାରୀ ହୋଇଗଲେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧୁବନ ଆସୁଛନ୍ତି ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ । ହଲକୁ ଯେତେବେଳେ ଆସୁଛ ପ୍ରଥମେ ଦେଖୁଛ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ବସିଛନ୍ତି ତାପରେ ଦେଖୁଛ ଯେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିଯାଉଛି । ତୁମେ ହେଉଛ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନେ । ଦୁନିଆର ଲୌକିକ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ତ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ— ବାବା ଯେତେବେଳେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଆବଶ୍ୟକ । କୁହାଯାଇଥାଏ ତ୍ରିମୂ□ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । କିନ୍ତୁ ତିନିଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବେ ନାହିଁ ନା । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ? ଜୀବନମୁକ୍ତି । ଏବେ ଜୀବନ-ବନ୍ଧନରେ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ଏହି ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କର । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ— ତୁମେ ମାତା ପିତା .... କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ତ କେହି ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନିରାକାର ବାବାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି । ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି । ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବା ଅଧାକଳ୍ପ ନିମନ୍ତେ ଆସି ସମ୍ପ□ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ରାବଣ ପୁଣି ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅଭିଶପ୍ତ ଅଟୁ । ରାବଣର ଅଭିଶାପ ମିଳିଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ସୁଖୀ ଥିଲେ । କାଲି ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗୀ । ଭାରତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି, ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗ କେବେ ଥିଲା, ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ଦେଖ କେବଳ ସତ୍ୟଯୁଗର ଆୟୁଷ ହିଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ତ୍ରେତାର, ଦ୍ୱାପର-କଳିଯୁଗର ଆୟୁଷ କେତେ ହେବ, ସେହି ହିସାବରେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା କେତେ ଅଧିକ ହୋଇଯିବା କଥା । ଯଦି ସତ୍ୟଯୁଗ ଲକ୍ଷେ ବର୍ଷ ହେବ ତେବେ କେବଳ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ଆସୁନାହିଁ । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦେଖ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ଯେ ୩୩ କୋଟି ଦେବୀ-ଦେବତା ରହିବେ । ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ଯେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷରେ ମାତ୍ର ୩୩ କୋଟି ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବେ । ତେଣୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବ□ମାନ ତୁମେ ଜାଣିପାରୁଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି କରାଉଛନ୍ତି । ରାବଣ ମ୍ଳେଚ୍ଛ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ବୁଦ୍ଧି କରାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ରତା ରହିବ, ଏଠାରେ ଅପବିତ୍ରତା ରହିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ରାମରାଜ୍ୟ କେବେଠାରୁ କେବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁଛି ? ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କେବେଠାରୁ କେବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଛି ? ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହିଠାରେ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟ, ଏହିଠାରେ ହିଁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଅନେକ ମତ ମତାନ୍ତର ରହିଛି ନା । ଯେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସେତେ ମତ ରହିଛି । ବ□ମାନ ଏଠାରେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକ ମାତ୍ର

ଅଦ୍ୱୈତ ମତ ମିଳୁଛି ଯାହାକୁ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେବତା ହେଉଛ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରାଯାଏ — ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ... ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଫରକ ଥିବ ନା । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେବତା କରାଇବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶିଖୁଛ । କଳିଯୁଗୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତା କରାଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଏବଂ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛ, ଏହାତ ଶାନ୍ତିଧାମ ନୁହେଁ ନା । ଏଠାରେ ତ ନିଶ୍ଚୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତାହା ହେଉଛି ସୁଇଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ହୋମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଠା ଶାନ୍ତିର ଘର । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସୁଇଟ୍‌ହୋମ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମାଲିକ ଅଟୁ । ସେଠାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ସୁଖ-ଦୁଃଖରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଯୋଗବଳର ଅଧିକାରୀ । ସେମାନେ ହେଲେ ବାହୁବଳର ଅଧିକାରୀ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଡବଲ ଅହିଂସକ ଅଟ । ସେମାନେ ହିଂସକ ଅଟନ୍ତି । କାମ ବିକାରକୁ ହିଂସା କୁହାଯାଉଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ହିଂସା ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି କାହାର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ପ୍ରେମିକା ପ୍ରେମିକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୀତ ଥାଏ ନା । ସେମାନେ ତ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ବୋଲାଇଥା'ନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରେମିକ ଓ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋର ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏକମାତ୍ର ମୋତେ ହିଁ ମନେପକାଇ ଆସିଛ । ଏବେ ମୁଁ କହୁଛି କେବଳ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପୁନର୍ବାର ୟାଦ କରିବାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ୟାଦ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ନର୍କ । ଏହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ନା । ଯେଉଁମାନେ ଧନବାନ୍ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମପାଇଁ ତ ଏହା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଟେ । ବିମାନ ଆଦି ସବୁ କିଛି ବୈଭବ ଭରି ରହିଛି, କେତେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ରହିଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତା ପିତା .... କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମିଳୁଛି— ଏକଥା କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏସବୁ କଥା ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି ନା । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବୁଛ ଆମକୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମିଳିବାର ଅଛି । ତା'ର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି— ସ୍ୱର୍ଗ, ସୁଖଧାମ, ସ୍ୱର୍ଗ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଥାଏ । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ସ୍ୱର୍ଗରେ ହୀରା ନୀଳା ର କେତେ ମହଲ ଥିଲା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଅସରନ୍ତି ଧନ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କି ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ - ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ସେ ସବୁ କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଗଲା ? କେତେ ଲୁଟ୍ କରି ନେଇଗଲେ ! ଏତେ ଅସରନ୍ତି ଧନ ଥିଲା । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଆମର ମହଲ ସୁନାର ହେବ । କବାଟ ଇତ୍ୟାଦିରେ ମଧ୍ୟ ରତ୍ନ ଲାଗି ରହିଥିବ । ଜୈନମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ସେହି ହୀରା ଆଦି ତ ନାହିଁ ନା ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ଶିବବାବା ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଭାରତକୁ ହିଁ ଶିବ ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । କିଏ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ ? ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାକି ଏକଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ବହୁତ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ତେବେ ଏହି ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା ନା । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଈଶ୍ୱର ପିତା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ପିତା । ନିଶ୍ଚିତ ପିତା ଆସିଥିବେ, ତେବେ ଯାଇ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଥିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛ ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଚିତ୍ରରେ ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଅ ଯେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ଯେପରି ସମସ୍ତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରୁ ବାହାରି ଯିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କେବଳ ଏକା ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଥିବେ ନା ପୁଣି ତାଙ୍କର ପିଲାମାନେ ରାଜା

ହେଉଥିବେ । ରାଜା ତ ବହୁତ ହେବେ ନା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଳା ତିଆରି ହୋଇଛି । ମାଳାକୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି ନା । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସାହାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କର ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କର ହିଁ ମାଳା ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ପୂରା ଚକ୍ରରେ ଆସିଥାନ୍ତି, ପୂଜ୍ୟ ଓ ପୂଜାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଏହା ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ ଅଟେ । ତୁମେ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହେଉଛ ତେଣୁ ନିଜର ମାଳାକୁ ବସି ପୂଜା କରୁଛ । ପ୍ରଥମେ ମାଳାରେ ହାତ ଲଗାଇ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିଥା'ନ୍ତି । ତା' ପରେ ମାଳା ଗଡ଼ାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସମଗ୍ର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ସାରିବା ପରେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ପାଉଛ । ଏହି ରହସ୍ୟକୁ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ କିଏ କାହାର, ପୁଣି ଆଉ କିଏ କାହାର ନାମକୁ ଜପି ମାଳା ଗଡ଼ାଇଥାନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ପାଖରେ ମାଳାର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଆଉ କାହା ପାଖରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ କାହାର ମାଳା ଗଡ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହି ମାଳା ସେହିମାନଙ୍କର ଅଟେ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏଠାକୁ ଆସି ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି କ୍ରମାନୁସାରେ ସମସ୍ତେ ଯିବେ । କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ପୁଣି କ୍ରମାନୁସାରେ ଯିବେ । ଏସବୁ କେତେ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପି ବୃକ୍ଷ । କେତେ ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖା ମଠ ପନ୍ଥ ରହିଛି । ଏବେ ଏ ସୃଷ୍ଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ପୁଣି ଥରେ ତୁମର ମୂଳଦୁଆ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପି ବୃକ୍ଷର ମୂଳଦୁଆ ଅଟ । ଏଥିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଉଭୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଯେଉଁମାନେ ରାଜ୍ୟ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଏବେ ଧର୍ମ ହିଁ ନାହିଁ, କେବଳ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ଯାହାଙ୍କର ଚିତ୍ର ଅଛି ତାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ତ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । କହିଦେଉଛନ୍ତି ଅମୁକ ଜିନିଷ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଅତି ପୁରୁଣା ହେଉଛି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ । ଏହାଠାରୁ ତ କୌଣସି ଜିନିଷ ଅଧିକ ପୁରୁଣା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବାକି ସବୁ ୨୫୦୦ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଜିନିଷ ହୋଇଥିବ, ସେସବୁକୁ ତଳୁ ଖୋଳି ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ନା । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ଯାହା ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି ସେହି ପୁରୁଣା ଚିତ୍ରକୁ ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି କାହିଁକିନା ଭୂମିକମ୍ପରେ ସବୁ ମନ୍ଦିର ଆଦି ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥାଏ ପୁଣି ନୂଆ ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ହୀରା, ସୁନା ଆଦିର ଖଣି ଯାହା ଏବେ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ପୁଣି ସେଠାରେ ଭରପୁର ହୋଇଯିବ । ଏହି ସବୁ କଥା ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ନା । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ ପୁଣି ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ବୃକ୍ଷର ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଏ ତେବେ କୁହାଯାଏ ରାମ ଗଲେ ରାବଣ ଗଲେ, ଯାହାଙ୍କର ବହୁତ ପରିବାର ଅଛି ସମସ୍ତେ ଯିବେ । ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି ନା । ବ□ମାନ ଆମର ପରିବାର କେତେ ଛୋଟ ଅଟେ । ଏହା କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହିଁ ପରିବାର ଅଟେ । ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି, ଜନଗଣନା କରି ଜନସଂଖ୍ୟାର ହିସାବ କହୁଛନ୍ତି ନା । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ରାବଣ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଯିବେ ବାକି ଅଳ୍ପ ଆତ୍ମା ହିଁ ରହିବେ । ରାବଣ ସଂପ୍ରଦାୟ ଆଉ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ହିଁ ରହିବେ । ବାକି ତୁମେ ଯେଉଁମାନେ ଏଠି ପାଠ ପଢୁଛ ସେମାନେ କ୍ରମାନୁସାରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିବ ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛ ତାହା ନିରାକାରୀ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପକ ବୃକ୍ଷ । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଲେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ । ନିଜେ ପଢ଼ି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଥିଲେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବ । ଯଦି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଗଲ ତେବେ ଏସବୁ କିଛି ଭୁଲିଯିବ । ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଖା□ ସୁନା ହୋଇଯିବ ତେବେ ବହୁତ ଭଲ ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମ ବୁଦ୍ଧି । ଯଦି କେହି ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି ତେବେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ, ଜାଣିଛ ଇଶ୍ୱର ପିତା ଶିବବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛୁ ।

ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଏପରି ପାଠଶାଳା କ'ଣ ସାରା ଦୁନିଆରେ କେଉଁଠାରେ ଥିବ । ସେ ଈଶ୍ୱର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥିରେ ଘରକୁ ନେଇଯିବେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ସମ୍ମୁଖରେ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବାରେ କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ଯେପରି ଏହି ଟେପ୍ ମେସିନ୍ ବାହାରିଛି, ଦିନେ ନା ଦିନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ପହ□ିଯିବ । ପିଲାମାନଙ୍କ ସୁଖ ନିମନ୍ତେ ବାବା ଏପରି ଜିନିଷ ତିଆରି କରାଉଛନ୍ତି, ଏହା କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ ନା । ଇଏ ସାବଲଶାହ ଅଟନ୍ତି ନା, ପ୍ରଥମେ ଗୋରା ଥିଲେ, ଏବେ ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଦିନେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲୁ, ଏବେ ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଯାଇଛୁ ପୁଣି ସୁନ୍ଦର ହେବୁ । କେବଳ ଜଣେ କାହିଁକି ହେବ ? ଜଣଙ୍କୁ କ'ଣ ସର୍ପ ଦଂଶନ କରିଛି ? ସର୍ପ ତ ମାୟାକୁ କୁହାଯାଉଛି ନା । ବିକାରର ବଶୀଭୂତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କେତେ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ମୋ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭିକ ମାଗୁଛନ୍ତି । କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମର ଏହି ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ୟାଦରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଅତୀତର ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗ ଅଗ୍ନି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ଦଗ୍ଧ ହେବ । ସ□ପ୍ରଧାନରୁ ସ□, ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେଣୁ କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଆତ୍ମାରେ ବିକାରର ଖାଦ ମିଶିଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ବାକି ପାଣିର ନଦୀରେ ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପାଣି ମଧ୍ୟ ତ□ ଅଟେ ନା । ୫ ତ□ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହି ନଦୀମାନେ କିପରି ପତିତ-ପାବନୀ ହୋଇପାରିବେ । ନଦୀମାନେ ତ ସାଗରରୁ ବାହାରିଛନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତ ସାଗର ପତିତ-ପାବନ ହେବା ଦରକାର ନା । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ବିଜୟ ମାଳାରେ ଆସିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କ ସହିତ ସଚ୍ଚା ପ୍ରୀତି ରଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ସଠିକ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ପୂରା ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଡବଲ ଅହିଂସକ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେବତା କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କ□ବ୍ୟ କରି ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ: - ମୁଁ ପଣିଆର ଅଭିମାନକୁ ସମାପ୍ତ କରି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତ୍ୟାଗୀ ହୁଅ ।

ସମ୍ବନ୍ଧର ତ୍ୟାଗ, ବସ୍ତୁ ବୈଭବର ତ୍ୟାଗ କରିବା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିବାର ଭାବନା ରଖିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ପଣିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବା, ପ୍ରଥମେ ଆପଣ ବୋଲି କହିବା..... ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତ୍ୟାଗ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନିଜର ଅଭିମାନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଯେପରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଆଗରେ ରଖୁଥିଲେ, "ମୁଁ ଆଗରେ ରହିବି" ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ତ୍ୟାଗୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ତ୍ୟାଗ କାରଣରୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଆଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେବାର ଫଳ ମିଳିଗଲା । ତେଣୁ ଏହିଥିରେ ଫଲୋଫାଦର କର ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ତୁରନ୍ତ କାହାର ଭୁଲ୍ ବାଛି ଦେବା— ଏହା ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦେବା ଅଟେ ।